

Chương 278: Lôi Kéo Cliffman Tham Gia Mr Temple

(Số từ: 3544)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:10 PM 05/04/2023

Không khó để tìm thấy Bertus, vì anh ấy sống trong ký túc xá.

"...Mr Temple?"

"Đúng vậy"

"Sao đột nhiên vậy?"

"Chà, tôi chỉ nghĩ rằng cậu sẽ là một ứng cử viên xứng đáng."

Bertus có vẻ ngạc nhiên trước lời đề nghị.

"Tại sao, cậu định bảo tôi không tham gia vì cậu sẽ tham gia à?"

Có vẻ như đây là kết luận mà Bertus đã đưa ra.

Trên thực tế, hôm nay trong lớp học, tôi đã nói với Ellen rằng tôi sẽ tham gia giải đấu và bảo cô không được tham gia.

"Không, không phải thế. Tôi chỉ tò mò thôi."

Bất kể khả năng nào xảy ra, chiến thắng Mr. Temple sẽ chẳng mang lại cho tôi điều gì, trừ điểm thành tích thử thách. Sẽ có lợi hơn nhiều nếu tôi ủng hộ một đối thủ mạnh khác.

"Tôi không chắc tại sao cậu lại tò mò về điều đó, nhưng tôi không nghĩ mình sẽ tham gia."

Mặc dù Bertus thấy thật kỳ lạ khi tôi hỏi một điều như vậy, nhưng dù sao thì anh ấy cũng đưa ra câu trả lời.

Tôi tự hỏi tại sao Bertus, người đã tham gia trong tác phẩm gốc, lại không làm như vậy lần này. Nếu đó là vì tâm trí anh ấy bận tâm đến vấn đề của Charlotte, thì tôi có thể hiểu được. Theo quan điểm của Bertus, sự hồi sinh của Charlotte sẽ là mối quan tâm lớn nhất của anh ấy.

Bertus sẽ không tham gia.

Rồi cũng chẳng biết ai sẽ trở thành Mr Temple.

Để có được cả hai tài năng, tôi cần đoán chính xác cả hai người chiến thắng, nhưng tình huống này phức tạp.

Tuy nhiên, tôi không thể ép Bertus tham gia trái với ý muốn của anh ấy.

Nếu tôi trở thành Mr. Temple, tôi sẽ chỉ nhận được một tài năng từ phía Miss Temple...

Đầu tiên, tôi thậm chí còn không chắc liệu mình có xứng đáng trở thành Mr. Temple hay không.

Vì sự kiện này không mang lại cho tôi điều gì ngoài sự đau khổ, nên tôi muốn gặt hái những lợi ích tối đa có thể.

Sẽ thật đáng thất vọng nếu chỉ đạt được một tài năng trong khi tôi có thể có hai...

[Kiếm thuật] của Bertus, và một trong những tài năng của Olivia.

Tôi cần tối đa hóa lợi ích của mình trong tình huống này, nhưng vấn đề về Mr Temple vẫn chưa chắc chắn. Miss Temple là điều chắc chắn, nhưng nếu tôi không thể đoán đúng Mr Temple, tôi sẽ bỏ lỡ cơ hội.

Tôi nên làm gì...?

Bản thân trở thành Mr. Temple là phương sách cuối cùng.

Thôi thì!

Nếu không có, tôi có thể tạo một cái!

Tôi sẽ biến một người khác, một ứng cử viên đáng gờm hơn, trở thành Mr. Temple.

Khi làm như vậy, tài năng của người đó sẽ đến với tôi miễn phí. Rốt cuộc, không phải có nhiều người ở đây với những tài năng quý hiếm không thể mua được bằng điểm thành tích sao?

Nếu tôi có thể tìm được ai đó có tài năng áp đảo hơn [kiếm thuật] của Bertus và biến họ thành Mr. Temple, điều đó là có thể.

Tôi chỉ cần ai đó để thu hút sự chú ý của tôi.

Nếu ai đó có, tôi sẽ biến họ thành Mr. Temple.

Nếu mọi thứ không rõ ràng, tôi luôn có thể sử dụng quyền [Viết lại] của mình!

Với nhiều ứng cử viên khác nhau trong đầu, tôi đi về phía sảnh ký túc xá.

[Sức Mạnh Thể Chất] của Ludwig.

Đó cũng là một khả năng ghê gớm. Tôi có nên xem xét làm Ludwig Mr. Temple không?

Khi tôi đang cân nhắc những suy nghĩ này, tôi phát hiện ra bộ ba chẳng ra gì đang túm tụm với nhau trong sảnh ký túc xá.

Không chỉ có bộ ba vô tích sự mà cả Heinrich von Schwarz cũng có mặt.

Gã đó, luôn rình rập xung quanh, giờ đã gia nhập bộ ba vô tích sự.

Thành thật mà nói, anh không hoàn toàn vô giá trị như họ.

Có vẻ như họ đang học cùng nhau, tụ tập xung quanh và chăm chú vào một cuốn sách.

"Này."

Tôi đến gần họ.

"À, ừm... Reinhardt."

Khi tôi bất ngờ tiến lại gần và ngồi phịch xuống chiếc ghế có sẵn gần họ, sự căng thẳng tràn ngập trên nét mặt họ.

"Ừm... Cậu có việc gì với chúng tôi sao?"

Sự thù địch của Heinrich đối với tôi đã biến mất, nhưng anh ấy vẫn không thể không đề phòng.

"Hãy nhìn tôi thật kỹ."

Như thể tuân theo mệnh lệnh của tôi, họ căng thẳng và nhìn chăm chăm vào tôi.

"Hừm..."

Đầu tiên, Heinrich von Schwartz.

Tài năng của anh ta là [Hoả Động].

Tôi đã xác nhận rằng một người có thể sở hữu nhiều [Sức Mạnh Siêu nhiên], nhưng do [Ngọn lửa của Tuesday] của tôi, tôi không thực sự cần [Hoả Động].

Ngay cả khi không có [Ngọn Lửa của Tuesday], tôi nghi ngờ rằng khi mức độ làm chủ tinh thần của tôi tăng lên, quá trình tự bốc cháy có thể xảy ra.

Anh ấy bị loại.

Tiếp theo, Kono Lint.

Tài năng của anh ấy là [Dịch chuyển tức thời].

Tuy nhiên, sai sót của anh ấy là nghiêm trọng. Tôi cảm thấy tiếc vì đã cho anh ta một khả năng như vậy. Lỗ hổng của anh ta biến mất quá muộn để nó trở nên chế ngự một cách điên cuồng.

Anh ấy cũng loại.

Erich de Lafaeri.

Tài năng của anh ấy là [sức mạnh thần thánh], [võ thuật] và [kiếm thuật].

Mặc dù tôi không có bất kỳ tài năng nào trong ba khả năng này, nhưng chúng không phải là tài năng toàn diện, vì vậy chúng hơi thất vọng.

Cuối cùng.

Cayer Voiden .

Anh ta chỉ có một tài năng: [Mana khổng lồ].

" ... "

Anh ấy thật hoàn hảo.

Tài năng về [Mana khổng lồ] của Cayer Voiden chính xác là: sở hữu một lượng sức mạnh ma thuật khổng lồ.

Anh ta không chỉ sở hữu một lượng [sức mạnh ma thuật] khủng khiếp, mà tốc độ tăng trưởng [sức mạnh ma thuật] của anh ta cũng rất đáng kinh ngạc. Chỉ là anh ta không giỏi trong việc [điều khiển ma thuật], vì vậy anh ta không thể thực sự sử dụng nó.

Thứ hạng [sức mạnh ma thuật] của anh ấy cao hơn cả của Ellen. Cấp độ [sức mạnh ma thuật] hiện tại của Ellen là A+, trong khi của anh ấy là cấp S, hơn Ellen một bậc.

[Sức mạnh ma thuật] cấp S.

Đó là lý do tại sao, mặc dù có một lỗ hổng đáng kể là [điều khiển ma thuật] kém, anh ta vẫn có thể ở trong Royal Class.

Hơn nữa, tôi không có vấn đề về [Điều khiển ma thuật].

Vì vậy, nếu tôi có được tài năng về [Mana khổng lồ], tôi sẽ có thể sử dụng nó ở mức tối đa và nó sẽ mang lại một sự thúc đẩy đáng kể cho việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của tôi.

Ngoài ra, tôi biết rằng khi [sức mạnh ma thuật] của tôi đạt đến hạng A, khả năng [điều khiển ma thuật] và [Độ nhạy ma thuật] của tôi sẽ phát triển thành một tài năng mới gọi là [Thông thạo Ma thuật].

Nếu tôi có được [Mana khổng lồ], tài năng [Thông Thạo ma thuật] sẽ theo sau.

Anh ấy thật hoàn hảo.

Anh ấy thật hoàn hảo, nhưng...

"Hà..."

"Tại sao, tại sao cậu lại như vậy...?"

Cayer Volden có vẻ mất tinh thần trước tiếng thở dài đột ngột của tôi.

Chẳng ích gì khi biến anh ta thành Mr. Temple.

Tôi đứng dậy khỏi ghế và vỗ vai Cayer .

"Quên đi. Không phải lỗi của cậu."

Dù có sống lại từ cõi chết, anh cũng không bao giờ có thể trở thành Mr.

Nó không chính xác về ngoại hình, nhưng...

Tốt...

Nếu nó không hoạt động, nó không hoạt động.

Thậm chí không thể [Viết lại]... Nó sẽ không hoạt động.

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc từ bỏ một cách duyên dáng khi đối mặt với thực tế.

Tôi sẽ không biết nếu đó là về việc đoán vị trí cuối cùng.

Nhưng dự đoán vị trí đầu tiên không hoạt động.

Tài năng được khao khát nhất đã không thể đạt được với tư cách là ứng cử viên cho Mr. Temple do những vấn đề thực tế.

Có một tùy chọn quản lý và bằng cách nào đó làm việc xung quanh nó.

Tuy nhiên...

Có những trường hợp nó không hoạt động, và thật không may, Cayer là một trong số đó.

Vậy tôi nên biến ai thành Mr Temple? Tôi có nên tạo một nhân vật chính phù hợp lần này không, vì những nhân vật trước đó quá tầm thường?

Khi trở lại phòng làm việc, Ellen và Harriet đang nhìn tôi chăm chăm với vẻ mặt khó hiểu.

"Tớ đã nói rồi, tớ đi gặp Bertus."

"Ai đã nói gì đâu?"

"..."

Có vẻ như cả hai đều khá tức giận, nghĩ rằng tôi sẽ tham dự cuộc thi.

Chà, tôi đã đi quá giới hạn một chút với lời nói đùa đó, nhưng...

Tất nhiên, chúng tôi không phải là những người duy nhất trong phòng nghiên cứu.

Trong một góc yên tĩnh, có một chàng trai đang chăm chỉ tự học.

Kín đáo đến mức lần trước chúng tôi hầu như không để ý đến anh ấy, Harriet xin lỗi vì đã làm ồn, và anh ấy trấn an cô trong khi toát mồ hôi lạnh.

Một anh chàng mắc chứng sợ người nghiêm trọng.

Người bạn kiếm thuật của tôi.

Cliffman.

Tài năng của anh ấy chỉ là [Chiến đấu].

Một tài năng cấp độ gian lận toàn diện, theo bản năng tìm ra cách tốt nhất để đạt được chiến thắng trong mọi loại chiến đấu.

Trong khi [Mana khổng lồ] hiện là tài năng cần thiết nhất đối với tôi, tài năng của anh chàng này là vô song về tính linh hoạt.

Trên thực tế, xét về tương lai, tài năng [chiến đấu] có thể hữu ích hơn cho tôi. Dù sao thì cuối cùng tôi cũng sẽ có được [Điều khiển ma thuật].

"..."

Như thể cảm nhận được ánh mắt của tôi, Cliffman, người đang vùi đầu vào nghiên cứu, giật mình nhìn tôi.

"Cậu có điều gì muốn nói ư?"

Tôi sải bước đến chỗ Cliffman và đặt tay lên vai anh ấy.

"Cliffman."

"Ờ, ừ? Vâng?"

"Hãy tham gia Mr Temple."

Anh ấy có tiềm năng.

Anh ấy có quá nhiều tiềm năng!

"Ừ ừ ừ ừ?"

"???"

"...?"

Nhận xét đột ngột của tôi khiến không chỉ Cliffman mà cả Harriet và Ellen vô cùng bối rối.

"Chúng nhút nhát của cậu cần phải được chữa khỏi ngay bây giờ! Nó là gì vậy? Liệu pháp sốc điện! Hãy nhắm đến Mr Temple! Hãy giải quyết tất cả ngay lập tức! Tôi nói đúng chứ? Hả, đúng không?"

"C-cậu rốt cuộc đang nói về cái gì vậy?"

Cliffman thậm chí không thể hiểu những gì anh ấy đang nghe.

"Cứ làm đi! Cậu là kiểu người có thể, phải không?"

"B-bất ngờ quá, tôi không hiểu cậu đang nói gì..."

"Tại sao cậu không cho nó một thử?"

"Sao tự nhiên lại quấy rối một người đang yên bình thế hả đồ điên?!"

*Bang

"Àm!"

Cuối cùng, tôi bị Harriet đánh vào đầu.

Bảo một người đang lặng lẽ học tập đột nhiên tham gia Mr Temple.

Ngay cả tôi cũng nghĩ nó quá đột ngột. Đương nhiên, Cliffman cảm thấy hoang mang, còn Harriet và Ellen thì không hiểu tại sao tôi đột nhiên hành động như vậy.

KHÔNG.

Nếu bạn biết tình hình của tôi bây giờ, bạn sẽ nghĩ rằng nó có thể, phải không? Vấn đề là rất khó để giải thích.

Tài năng [chiến đấu] của Cliffman là một khả năng hàng đầu sánh ngang với khả năng [thông thạo ma thuật] của Ellen và khả năng [Ma Pháp] của Harriet. Nó sẽ tốn 50.000 điểm thành tích để có được.

Xem xét rằng giải đấu năm nhất mang lại phần thưởng đáng kinh ngạc là 10.000 điểm thành tích cho người chiến thắng, khả năng của anh ta đáng giá gấp năm lần số tiền đó.

Sẽ tốt hơn nếu dốc toàn lực biến anh ta thành Mr Temple nếu có cách để làm điều đó mà không cần tham gia giải đấu.

Harriet nghiêng đầu.

"Lý do đột ngột của cậu khiến cậu ấy trở thành Mr Temple là gì?"

"Không phải rõ ràng sao? Lễ hội sắp đến rồi. Tớ đang cố giúp cậu ấy vượt qua cơn nhút nhát kinh niên của mình."

Trước lời nói của tôi, Ellen lúc này mới ngẩng đầu lên.

"Điều đó sẽ chữa khỏi cho cậu ta sao?"

"Ít nhất cậu ấy sẽ có được sự tự tin. Bất kể chuyện gì xảy ra."

"Hừm..."

Bị kẹp giữa chúng tôi, Cliffman đứng cứng đờ như thể bị treo cổ, những giọt mồ hôi lạnh chảy dài trên mặt. Harriet tặc lưỡi khi nhìn anh héo hon dưới cái nhìn của chúng tôi.

"Cậu ấy sẽ lên cơn đau tim nếu trở thành Mr Temple, chỉ từ việc chúng ta nhìn cậu ấy. Cậu thực sự nghĩ cậu ấy có thể xử lý được điều đó sao?"

"..."

Mặc dù tôi không biết về Mr Temple, nhưng có vẻ như Harriet vừa tung ra đòn chí mạng?

Harriet thỉnh thoảng dùng lời lẽ đả kích bọn trẻ mà không hề nhận ra, và đây là một trong những lần đó.

"D-dù sao thì... L-làm sao tôi có thể... T-tham gia vào Mr Temple... C-chắc hẳn phải có nhiều người tuyệt vời hơn tôi..."

Đó là cách phòng thủ tốt nhất mà Cliffman có thể tập hợp được.

"Không, cậu quá coi thường chính mình."

Cliffman có tiềm năng, không giống như Cayer . Tôi không chỉ nói điều này mà không có lý do. Mặc dù lời bào chữa về việc có thể chữa khỏi chứng nhút nhát của anh ấy có thể hơi xa vời, nhưng có một khía cạnh khó chịu khi xem Cliffman.

Và tôi có thể khiến điều gì đó ở ranh giới xảy ra nếu nó không thể xảy ra ngay lập tức!

Tôi chỉ cần sử dụng [Viết lại]!

Việc anh ấy nói lấp trước mặt mọi người là điều hiển nhiên, nhưng anh ấy đã ở mức độ mà tinh thần kiệt quệ chỉ vì trò chuyện.

Trên thực tế, trong các trận đấu tập, anh ấy không thể thể hiện hết hầu hết tài năng của mình. Tất nhiên, ngay cả trong tình trạng đó, anh ta vẫn đánh bại tôi một cách áp đảo, nhưng điều tương tự cũng xảy ra khi anh ta đấu với Ellen.

Lúc đầu, anh ta bối rối đến mức không thể làm gì cho đến khi bị đánh và bất tỉnh. Và không có gì thay đổi sau đó.

"Hãy coi đó là một phần trong quá trình cải thiện kỹ năng của cậu. Cậu có xu hướng trở nên quá căng thẳng. Điều đó có thể khiến những điều đáng lẽ có thể trở thành không thể. Hãy nhìn tôi này, tôi đã xoay sở để [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình bằng cách liều lĩnh thúc đẩy bản thân với sự tự tin tràn trề. mặc dù không có gì để khoe khoang."

"Đó là một điều mà cậu có thể nói một cách thẳng thắn như vậy ư... thực sự."

"...Tớ không nghĩ đó là điều đáng tự hào."

Mặc dù tôi nói điều này vì lợi ích của Cliffman, Harriet và Ellen cau mày.

Hai người các cậu đi điiii! Chúng tôi không cần các cậuu! Các cậu không thấy cậu ấy đang trở nên lo lắng hơn vì hai người sao? Cậu ấy trông như sắp khóc và nôn thốc nôn tháo!

...Nhưng cuối cùng chẳng phải điều này đang hành hạ anh sao?

Tôi có nên dừng lại?

Nhưng vẫn...

Đây quả thực là một cơ hội không thể bỏ qua.

Tôi nhìn chăm chăm vào Cliffman bị đóng băng.

Anh ấy là người cao nhất trong số các sinh viên năm nhất, và nói đúng ra, anh ấy có vẻ ngoài hơi lạnh lùng nhưng đẹp trai. Nhìn từ xa, anh ta toát ra một khí chất khiến người ta khó tiếp cận anh ta, nhưng trên thực tế, khi một người đến gần thể này, anh ta hóa ra lại là một người khá bối rối.

Thành thật mà nói, điều này là đủ.

"Hai người nghĩ sao?"

Cuối cùng, ý kiến của tôi cũng có giới hạn, nên tôi hỏi Ellen và Harriet, nhìn họ.

Khả năng Cliffman trở thành Mr.

"Ờ, thì..."

Khi hai người họ nhìn chằm chằm vào Cliffman, vẻ mặt của anh ấy ngày càng trở nên đau khổ.

"...Tớ không nghĩ cậu ấy sẽ bị loại ở vòng sơ loại đúng chứ?"

Câu trả lời trung thực của Harriet.

"Tớ cũng nghĩ thế."

Sự đồng ý của Ellen.

Thật bất ngờ, mặt của Cliffman càng đỏ hơn trước lời khen ngợi của họ. Tôi tự tin đặt tay lên vai Cliffman.

"Thấy chưa? Mọi người đều nghĩ cậu có thể làm được, vì vậy hãy thử xem. Cậu có nghĩ rằng tôi nói điều này chỉ để thấy cậu bị bề mặt không?"

"Nhưng vẫn..."

Điều này thực sự không đúng sao?

Trong tình trạng này, sẽ thật may mắn nếu anh ấy không khóc khi bị ép lên sân khấu. Nhỡ đâu nó khóc và trở thành trò cười của người khác thì sao? Điều này có thể để lại vết sẹo vĩnh viễn trong tâm hồn anh ta, khiến anh ta phải rời khỏi Temple. Tôi có thể hủy hoại hoàn toàn một đứa trẻ chẳng vì điều gì cả.

Thật đáng tiếc, nhưng có vẻ như là một lựa chọn tốt hơn nếu đưa một người như Ludwig, người sẽ đi cùng nếu bị thúc đẩy, lên sân khấu.

"Nếu đã quá đáng thì không cần phải ép buộc. Xin lỗi vì lời nói thiếu suy nghĩ của tôi..."

Cuối cùng, khi tôi định xin lỗi và từ bỏ vì cứ khẳng khẳng thêm chỉ làm khổ anh ấy,

"Tôi không biết tại sao Reinhardt lại đột nhiên hành động như vậy... Cậu có thực sự ổn với điều này không?"

"..."

Ellen đột nhiên xen vào.

Điều này không thể tiếp tục.

Điều đó không chỉ có nghĩa là mối quan hệ giữa con người với nhau. Ngay cả khi đối mặt với bất kỳ ai, Cliffman cũng không thể phát huy hết khả năng của mình. Tuy nhiên, mặc dù không thể thể

hiện kỹ năng thực sự của mình, nhưng tài năng áp đảo của anh ấy đã bù đắp cho điều đó.

Anh ấy luyện tập với Ellen và trải qua các bài tập [Tăng cường sức mạnh Ma thuật], nhưng do quá lo lắng nên anh ấy không bao giờ tiến bộ.

Tất cả chỉ vì sự thiếu tự tin và nhút nhát của anh ấy.

"Cậu cũng hiểu, đúng không?"

"...Đúng vậy."

Cliffman khẽ gật đầu, cúi đầu, dường như nhận thức được khuyết điểm của bản thân và cần phải khắc phục.

"Tôi không biết tại sao cậu phải tham gia Mr. Temple, nhưng nếu nó có thể cải thiện khía cạnh đó của cậu, tôi không nghĩ đó là một ý kiến tồi."

"Là... Vậy sao...?"

"Đúng vậy."

Ellen tiếp tục nhìn Cliffman với vẻ mặt vô cảm thường thấy.

Ồ...

Ellen giỏi hơn tôi nghĩ...

"Nếu cậu không muốn sửa nó, tôi hiểu, nhưng nếu cậu muốn, cậu phải thử một cái gì đó, phải không?"

"..."

Lý do tôi muốn gửi Cliffman đến gặp Mr. Temple là hoàn toàn khác, nhưng đột nhiên, Ellen ủng hộ ý tưởng này.

".....Tôi sẽ nghĩ về nó."

Và vì vậy, có vẻ như Cliffman đã thực sự mong muốn khắc phục những thiếu sót của mình.

*Vút!

Sau khi đưa ra câu trả lời của mình, Cliffman đột ngột đứng dậy khỏi chỗ ngồi của mình. Ellen, Harriet và tôi ngây người nhìn anh ta, ngạc nhiên vì hành động đột ngột của anh ta.

"Cậu đột nhiên đi đâu vậy?"

Đáp lại câu hỏi của Harriet, Cliffman che miệng và bắt đầu lảo đảo lắc lư.

"Bụng của tôi cảm thấy hơi khó chịu..."

"Ah."

"..."

Anh chàng này.

Anh ấy thực sự ổn chứ?

Tôi có gây rắc rối không cần thiết không?

Cliffman lảo đảo rời khỏi chỗ ngồi của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading